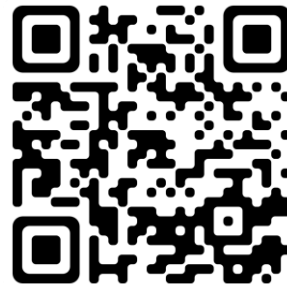

DOI 10.37491/UNZ.95.1
УДК 347.4

Євген МІЧУРІН¹

ПУБЛІЧНИЙ ДОГОВІР У МЕРЕЖІ «ІНТЕРНЕТ» ТА НОВЕЛИ ЗАКОНОДАВСТВА ПРО ЦИФРОВИЙ КОНТЕНТ

Досліджуються особливості публічного договору у мережі «Інтернет». Це є різновид правових відносин у цифровому середовищі. Доведено, що окремі з договорів у мережі «Інтернет» є публічними. Якщо договори в інтернеті містять ознаки публічного договору, норми про публічний договір розповсюджуються на них. Зараз відсутній вичерпний перелік публічних договорів у Цивільному кодексі України. Вказане дозволяє застосовувати норми законодавства до публічних договорів у інтернеті. Цьому сприяє диспозитивність норм цивільного права. Зроблено висновок, що мережа «Інтернет» є лише формою для правовідносин, які існують у цивільному праві. Ці правові відносини є майновими чи особистими немайновими. Вони відбуваються у цифровому середовищі. Інтернет є різновидом цифрової форми здійснення правовідносин, серед яких є цивільні. Досліджено особливості смарт-контрактів. Окремим з них властиві ознаки публічних договорів. Наприклад, публічним є договір про реєстрацію на інтернет-платформі. Тут однією стороною є споживач, який одержує права, що надаються інтернет-платформою. Другою стороною є підприємець, що володіє правами на інтернет-платформу. Деякі смарт-контракти не є публічними договорами. Наприклад, ті, що укладаються всередині інтернет-платформи. Зокрема, це є договір з продажу NFT. Пропонується доповнити Цивільний кодекс України. Необхідно додати в нього положення про смарт-контракти. Ці норми

¹ доктор юридичних наук, професор, професор кафедри цивільно-правових дисциплін, Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна, michurin@karazin.ua, <https://orcid.org/0000-0003-4283-4604>.

мають міститися в загальних положеннях про договір. Інтернет-платформи з продажу товарів можуть здійснювати посередництво у врегулюванні спору. Вони сприяють встановленню контакту та діалогу сторін. Це сприяє охороні прав споживача в публічних договорах в інтернеті. Проаналізовано особливості публічного договору в мережі «Інтернет». Однією зі сторін тут має бути підприємець. Іншою стороною є споживач, який на інтернет-платформі купує товари чи замовляє послуги. Істотними умовами публічного договору в мережі «Інтернет» є предмет та ціна договору. Метою підприємницької діяльності є одержання прибутку. Тому вказані договори є оплатними.

Ключові слова: цифровий контент, електронна форма договору, публічний договір, договори в інтернеті, цифрова річ, смарт-контракт.

Постановка проблеми. Наразі набувають розвитку правовідносини у мережі «Інтернет». Розпочато правове регулювання договорів у цій сфері, зокрема у Законі України «Про електронну комерцію». З 2024 року набуває чинності Закон України «Про цифровий контент», норми якого можуть регулювати публічні договори в мережі «Інтернет», оскільки стосуються суспільних відносин між підприємцями і споживачами.

Подальші правові дослідження сприяють вдосконаленню регламентації вказаних правовідносин законодавством, формуванню належної практики правозастосування. Йдеться про інтернет не як спосіб передачі файлів, що можуть вміщувати публічні договори. Мова йде про договори, що укладаються у мережі «Інтернет», які представляють науковий інтерес, зокрема, через особливості форми їх укладення — письмової електронної й відповідно — формування волевиявлення осіб, що зроблене інтернет-засобами. Такі договори укладаються, наприклад, на всесвітньо відомих інтернет-платформах *Amazon, Ali-express*. Набувають популярності правочини із незамінними токенами NFT через платформи *OpenSea, Binance NFT*, де при реєстрації укладаються договори щодо користування інтернет-ресурсами. Коли при реєстрації необхідно сплачувати грошові кошти, йдеться про оплатний публічний договір, умови якого пропонуються споживачеві інтернет-платформою.

Водночас нагальною є проблема застосування норм договірних права щодо договорів у інтернеті. Зокрема, чи норми про регулювання договорів, що застосовуються в матеріальному середовищі, діють так само у цифровому середовищі, мережі «Інтернет», у тому числі щодо публічного договору? Багато договорів у мережі «Інтернет» стосується споживачів. На відповідній мережевій платформі зазвичай пропонуються умови їх укладення. Отже, необхідно проаналізувати норми цивільного законодавства про публічний договір, зокрема: як саме вони можуть бути застосовані щодо відповідних договорів у мережі «Інтернет» і чи мають при цьому особливості.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У науці питанням правового регулювання договорів у цифровому середовищі були присвячені окремі дослідження. Зокрема, М. М. Кузьміна дослідила особливості захисту прав споживачів у інтернет-торгівлі [1]. І. В. Давидова проаналізувала правочини в інформаційному суспільстві, зокрема, судову практику визнання недійними договорів купівлі-продажу, укладених із споживачами у мережі «Інтернет» [2, с. 370–372]. Г. В. Гоголіна звернула увагу: більшість е-договорів торгівлі, що укладаються інтернет-засобами, є публічними [3, с. 158]. Утім, системне дослідження публічного договору в мережі «Інтернет» як унікального правового явища наразі є відсутнім, попри його необхідність, зважаючи на подальший розвиток інтернет-правовідносин та необхідність вдосконалення їхнього правового регулювання. Зокрема, залишилися малодослідженими питання щодо смарт-контракту в ракурсі публічного договору.

Мета статті полягає у виявленні особливостей публічних договорів у мережі «Інтернет» і щодо цифрового контенту. **Завданнями**, що постають, є проаналізувати позиції вчених щодо особливостей публічних договорів і тенденцій та напрямків вдосконалення правового регулювання цих договорів у інтернеті, зокрема, щодо цифрового контенту.

Виклад основного матеріалу. Через відносну новизну укладення публічних договорів у мережі «Інтернет» необхідно пояснити, що ці правовідносини в цілому є відомими праву. Заслуговує на підтримку позиція авторів, які правильно зазначають, що, укладаючи договір на платформі в інтернеті, слід керуватися загальними вимогами ЦК України про чинність правочинів [4, с. 129]. Електронна письмова форма представлення інформації, що стосується умов, змісту договору, ніяк не впливає на його юридичну силу.

До рис публічного договору, що відрізняють його від інших договорів, належить особливий характер діяльності сторони, що здійснює підприємницьку діяльність у публічному договорі. Основною метою публічного договору є захист більш слабкої сторони договору — споживача. Не всі норми книги V ЦК України, які стосуються регулювання договорів, що належать до публічних, містять відсилання до ст. 633 ЦК України як загальної норми [5, с. 6–13]. Це підтверджується в літературі, де вказано, що сфера застосування публічного договору визначається характером підприємницької діяльності і не обмежується їхнім переліком, встановленим частиною першою ст. 633 ЦК України [6, с. 60]. Йдеться про ті види діяльності, що прямо визначені у ЦК України як такі, що вказують на публічний договір: роздрібна торгівля, перевезення транспортом загального користування, послуги зв'язку, медичне, готельне, банківське обслуговування тощо. Фраза «тощо» в нормі права вказує на те, що перелік не є вичерпним. Отже, ЦК України не вміщує вичерпного переліку публічних договорів і, керуючись засадою диспозитивності цивільного права, норми про публічний до-

говір можуть розповсюджуватися на ті договори, що не містять прямого відсилання до ст. 633 ЦК України, утім — мають усі ознаки публічного договору.

Тому слухним є висловлене в літературі доктринальне розуміння, що публічний договір — це цивільно-правовий договір, у якому особи, які здійснюють підприємницьку діяльність з метою отримання прибутку, взяли на себе обов'язок здійснювати продаж товарів, виконувати роботи, надавати послуги кожному, хто до неї звернеться, у будь-яких сферах господарювання, зокрема в роздрібній торгівлі, перевезенні транспортом загального користування, послугах зв'язку, медичному, готельному, банківському обслуговуванні [6, с. 60]. У наведеному визначенні публічного договору і ч. 1 ст. 633 ЦК України сфери діяльності, де може застосовуватися публічний договір, є лише орієнтиром, відтак у відносинах із споживачами у мережі «Інтернет» такий договір є цілком застосовним. Тим більше, що, скажімо, роздрібна торгівля, яка прямо визначена у ч. 1 ст. 633 ЦК України серед сфер застосування публічного договору, може відбуватися у мережі «Інтернет». Адже мережа «Інтернет» не є якоюсь особливою сферою, а є просто своєрідною сучасною (цифровою) формою для існування тих правовідносин, які існують і поза цією мережею. Відтак інтернет є різновидом (цифрової) форми здійснення тих правовідносин, що за змістом є тими самими цивільними правовими відносинами (майновими або особистими немайновими), скажімо, купівлі-продажу чи із надання послуг.

Предмет публічного договору може включати не лише зобов'язання підприємця із продажу товару, виконання робіт або надання послуг, але й інші зобов'язання сторін, однак для класифікації договору як публічного наявність інших зобов'язань контрагентів не має значення [5, с. 13]. У літературі щодо предмета публічного договору з аналізу нормативних актів було вказано на його можливе застосування, що є певною мірою застосовним для договорів у мережі «Інтернет».

Зазначено, що це може бути:

1) «продукція, роботи, послуги, матеріально-технічні ресурси, майнові та немайнові права, що підлягають продажу (реалізації)» (п. 10 ч. 1 ст. 1 Закону України «Про ціни та ціноутворення»);

2) «будь-який предмет господарського обороту, в тому числі продукція, роботи, послуги, документи, що підтверджують зобов'язання та права (зокрема цінні папери)» (п. 13 ч. 1 ст. 1 Закону України «Про захист економічної конкуренції»);

3) «будь-яка продукція, призначена для продажу» (п. 24 ч. 1 ст. 1 Закону України «Про захист національного товаровиробника від демпінгового імпорту»; п. 16 ч. 1 ст. 1 Закону України «Про застосування спеціальних заходів щодо імпорту в Україну»);

4) «будь-яка продукція, послуги, роботи, права інтелектуальної власності та інші немайнові права, призначені для продажу (оплатної передачі)» (п. 49 ч. 1 ст. 1 Закону України «Про зовнішньоекономічну діяльність»).

Здебільшого законодавче визначення поняття «товар» об'єднує як безпосередньо товари, так і різні види робіт, а також послуги [7, с. 90]. Ці

спеціальні норми, що регулюють предмет публічного договору, можуть однаково застосовуватися як у матеріальному, так і у цифровому середовищі із урахуванням особливостей останнього.

Для публічного договору істотною умовою може бути ціна договору, якщо на цьому за заявою хоча б однієї зі сторін має бути досягнуто згоди. Це впливає з того, що однією зі сторін такого договору є підприємець, що взяв на себе обов'язок здійснювати продаж товарів, виконання робіт або надання послуг кожному, хто до нього звернеться. Однією з ознак підприємницької діяльності є одержання прибутку. Оскільки прибуток як економічна категорія є можливим за оплатними з позицій юриспруденції договорами, природним є, що публічний договір є оплатним і ціна є істотною його умовою. Тут мають бути застосовані положення ст. 632 ЦК України. Зокрема, слід враховувати ч. 4 ст. 632 ЦК України: якщо ціна в договорі не встановлена і не може бути визначена виходячи з його умов, вона визначається виходячи із звичайних цін, що склалися на аналогічні товари, послуги на момент укладення договору.

Щодо публічного договору, який укладається у інтернеті, є особливості та спеціальне правове регулювання. Тут слід керуватися ст. 5 Закону України «Про електронні документи та електронний документообіг», згідно з яким електронний документ — документ, інформація в якому зафіксована у вигляді електронних даних, включаючи обов'язкові реквізити документа. Договір є різновидом електронного документа. Стаття 6 вказаного Закону встановлює диспозитивну норму, що для ідентифікації автора електронного документа може використовуватися електронний підпис. Крім електронного підпису можуть застосовуватися конклюдентні дії, що свідчать про укладення публічного договору в інтернеті споживачем, наприклад, оплата ним товару через електронні платіжні системи. Це, зокрема, вказує на акцепт споживачем електронної оферти, яка пропонується суб'єктом підприємницької діяльності на сайті з продажу товарів.

Укладаючи публічний договір в інтернеті для споживача через відстань та утрудненість встановлення фізичного місцезнаходження продавця (окремі з них на сайті з продажів не вказують свою фізичну адресу), іноді важко захищати права споживача. Стаття 7 Закону України «Про електронну комерцію» передбачає, що продавець (виконавець, постачальник) товарів, робіт, послуг в електронній комерції під час своєї діяльності і в разі поширення комерційного електронного повідомлення зобов'язаний забезпечити прямий, простий, стабільний доступ інших учасників відносин у сфері електронної комерції до інформації про повне найменування юридичної особи або прізвища, імені, по батькові фізичної особи-підприємця; місцезнаходження юридичної особи або місце реєстрації та місце фактичного проживання фізичної особи-підприємця; адресу електронної пошти та адресу інтернет-магазину. Проблема полягає в тому, що особа продавця (виконавця, постачальника) товару не завжди збігається з особою власника інтернет-магазину (домена), а отже, на нього цей обов'язок не розповсюджується, і відповідно він не несе ніякої відповідальності за розміщення інформації в недостатньому обсязі. Власники доменів не вимагають від

продавців точного додержання законодавчих норм про належну ідентифікацію продавця [8, с. 62]. Серед частих порушень з боку інтернет-магазинів можна виділити відмову забезпечити заміну або гарантійний ремонт товару; невідповідність товару вимогам нормативних актів; невідповідність документів, супроводжуваних товар, зміну ціни товару при його доставці і багатьох інших [1, с. 37]. Обмеження на перевірки суб'єктів підприємництва Держспоживслужбою під час воєнного стану дещо ускладнюють дистанційно можливість для споживача захистити свої права в позасудовому порядку.

Відтак при купівлі товару в інтернеті особа має здійснювати ретельне вивчення товару, його перевірку та звірку з маркуванням, назвою товару, що замовлявся під час його огляду в пункті видачі інтернет-магазину чи поштового відділення, де одержується товар. Г. Б. Яновицька відзначає, що допускається післяплата за товар на пошті після огляду товару [9, с. 287]. Крім того, окремі торгівельні платформи-посередники спрямовують гроші на рахунок продавця товару, що вони одержали від споживача-покупця лише після підтвердження одержання цього товару. Також окремі міжнародні торгівельні платформи-посередники надають можливість через інтернет-платформу з продажу товарів щодо врегулювання спорів щодо товару чи укладеного правочину загалом. Зокрема, інтернет-платформи з продажу товарів можуть здійснювати посередництво у врегулюванні спору на підставі наданих доказів щодо претензії споживача, сприяють встановленню контакту та діалогу сторін через засоби, надані платформою. Вказані міри в цілому сприяють охороні прав споживача в публічних договорах, укладених через інтернет.

До особливостей здійснення окремих публічних договорів у мережі «Інтернет» належать смарт-контракти як такі, що укладаються на блокчейні. У літературі зазначається, що функціонування в блокчейні здійснюється за допомогою смарт-контрактів — програми, яка автоматично забезпечує виконання певних дій за дотримання заздалегідь встановлених умов. Існує код, який автоматично виконується, коли умови договору дотримані. Смарт-контракти дозволяють сторонам забезпечувати досягнення відповідного результату в разі дотримання обумовлених у ньому умов, крім того, вони можуть набувати провідну роль й у разі необхідності підтвердження права власності [10, с. 152].

Не всі смарт-контракти належать до публічних договорів, враховуючи правову природу останніх. Відповідно необхідно розрізняти, по-перше, смарт-контракти, яким властиві ознаки публічних договорів. Наприклад, договір про реєстрацію на платформі (*OpenSea, Binance NFT* тощо), де однією стороною є споживач, який одержує права, що надаються на інтернет-платформі (наприклад, купувати товар). Іншою стороною є особа, що володіє правами на інтернет-платформу. Зокрема, це може бути платна реєстрація, тоді йдеться про оплатний публічний договір. Якщо продаж товару здійснює інший учасник платформи — суб'єкт підприємницької діяльності при продажу товару на ній, теж йдеться про публічний договір. По-друге, смарт-контракти, що укладаються всередині платформи між окремими за-

реєстрованими учасниками, можуть не бути публічними. Зокрема, договори з продажу *NFT*. Такі смарт-контракти можуть бути індивідуальними. Вони укладаються окремими учасниками між собою. Тут присутня варіативність у визначенні умов договору, зокрема: покупець вправі наполягати на включенні у договір істотних умов, важливих для нього. Продавець *NFT* може не бути суб'єктом підприємницької діяльності; відтак не додержується одна з природничих рис публічного договору з продажу, що продавцем товару має бути суб'єкт підприємницької діяльності.

Прийнятий у 2023 році Закон України «Про цифровий контент та цифрові послуги» визначає, що дія цього Закону розповсюджується на відносини, в яких виконавець на підставі договору надає або зобов'язується надати цифровий контент та (або) цифрову послугу споживачу, а споживач надає або зобов'язується надати свої персональні дані, крім випадків, якщо їх надання необхідне лише для одержання цифрового контенту та (або) цифрової послуги, без наміру подальшого використання персональних даних для досягнення будь-якої іншої мети.

Підстави визначити належність договорів, що укладаються у Законі України «Про цифровий контент та цифрові послуги» до публічних існують згідно з його статтею 2. Там вказано, що виконавець — це фізична або юридична особа, незалежно від форми власності, яка на підставі укладеного із споживачем договору надає або зобов'язується надати йому цифровий контент та (або) цифрову послугу (самостійно або через іншу особу, що діє від її імені або за її дорученням) у межах підприємницької діяльності, що здійснюється такою особою. До цифрового контенту згідно з абз. 11 ч. 1 ст. 2 Закону України «Про цифровий контент та цифрові послуги» належать дані, які створюються і надаються в цифровій формі. До цифрового контенту належать, зокрема, комп'ютерні програми, застосунки, відеофайли, аудіофайли, музичні файли, цифрові ігри та електронні книги.

Публічний договір зобов'язує підприємця пропонувати цифровий контент та цифрові послуги для споживачів на однакових для них умовах і надати їх кожному, хто до нього звернеться. До того ж, алгоритмізація, закладена у природу смарт-контракту, робить його дуже добре застосовним до конструкції публічного договору. Відтак бачимо затребуваність смарт-контрактів у сфері надання на умовах публічного договору цифрового контенту та цифрових послуг. Водночас застосування смарт-контрактів у цивільному праві також потребує правової регламентації. Раніше в літературі вже зазначалося, що в загальні положення договірних права ЦК України мають бути включені положення про смарт-контракти [11, с. 79] й це лише полегшить укладення таких договорів, легітимізує їх належним чином.

Раніше вже були проаналізовані особливості публічного договору. Вони так само властиві й тим з них, що укладаються у інтернеті. Зокрема, однією зі сторін договору є підприємець; предмет діяльності підприємця становить продаж товарів, виконання робіт або надання послуг; підприємець дотримується таких обов'язкових умов: а) укладає договір із кожним контрагентом, що звернувся; б) не надає переваги одній особі перед іншою, крім випадків, передбачених законом та іншими правовими актами; в) продає товари, виконує роботи і надає послуги на однакових умовах для

всіх споживачів, за винятком випадків, коли законом та іншими правовими актами допускається надання пільг для окремих категорій споживачів (ч.ч. 2, 3 ст. 633 ЦК України); умови договору повинні відповідати правилам, установленим законодавчими та іншими нормативними актами; порушення вимог, установлених законом для підприємця, спричиняє негативні наслідки у вигляді відшкодування контрагенту збитків, заподіяних необґрунтованою відмовою в укладенні договору; одним з наслідків недотримання вимог законодавства є нікчемність умов публічного договору [5, с. 9–10]. Це не означає, що всі договори у мережі «Інтернет» є публічними. Так, у мережі «Інтернет» договори можуть укладатися між особами, де продавець товару, надавач послуги, виконавець робіт не є суб'єктом підприємницької діяльності. Тоді не йдеться про публічний договір. Утім, ті з договорів у мережі «Інтернет», що відповідають ознакам публічного договору, мають укладатися та виконуватися згідно з притаманними йому особливостями, так само як і ті публічні договори, що укладаються поза межами мережі «Інтернет».

Висновки. У правовідносинах із споживачами у мережі «Інтернет» застосовується публічний договір, адже з урахуванням засади диспозитивності цивільного права норми про публічний договір можуть розповсюджуватися на ті договори, які містять усі ознаки першого, хоч прямо й не вказані у ст. 633 ЦК України, оскільки ЦК України не вміщує вичерпного переліку публічних договорів. Названі у ч. 1 ст. 633 ЦК України сфери діяльності, де може застосовуватися публічний договір, є лише орієнтиром для сторін. Водночас мережа «Інтернет» не є якоюсь особливою сферою, а є просто платформою для існування тих правовідносин, які існують і поза цією мережею. Відтак інтернет є різновидом цифрової форми здійснення тих правовідносин, що за змістом є тими самими цивільними відносинами (майновими або особистими немайновими), скажімо, купівлі-продажу чи надання послуг.

Ознаки публічних договорів властиві окремим смарт-контрактам. Зокрема, таким є договір про реєстрацію на платформі, де однією стороною є споживач, який одержує права, що надаються інтернет-платформою. Іншою стороною є особа, яка володіє правами на інтернет-платформу. Деякі смарт-контракти, що укладаються всередині інтернет-платформи між окремими зареєстрованими учасниками, можуть не бути публічними договорами. Зокрема, таким є договір з продажу NFT як цифрової речі.

Список використаних джерел

1. Кузьміна М. М. Особливості захисту прав споживачів в інтернет-торгівлі. *Право та інновації*. 2014. № 3 (7). С. 43–56.
2. Давидова І. В. Правочини та їх недійсність в інформаційному суспільстві. Дис... докт. юрид. наук. 12.00.03. Одеса, 2018. 524 арк.
3. Гоголіна Г. В. Місце електронного договору купівлі-продажу в системі договорів торгівлі. *Часопис Київського університету права*. 2017. № 3. С. 158–161.

4. Рогач О. Я., Панін В. С. До проблеми дійсності цивільно-правових договорів, укладених у мережі Інтернет. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право.* 2017. № 43. С. 128–131.
5. Дрішлюк В. І. Публічний договір (цивільно-правовий аспект). Автореф. дис. ... канд. юрид. наук. 12.00.03. Київ, 2007. 20 с.
6. Олюха В. Г. Публічний договір в системі цивільно-правових договорів, *Вісник Академії адвокатури України.* 2005. № 2. С. 54–60.
7. Вакулович Е. В. Класифікація публічних договорів. *Правова позиція.* 2020. № 1 (26). С. 88–92.
8. Гуцу С., Бугера А. Проблемні питання ідентифікації продавця інтернет-магазину. *IT право: проблеми і перспективи розвитку в Україні* : зб. IV-ої Міжн. наук.-практ. конф. (м. Львів, 27 листопада 2020 р.). Київ : Комп'ютерний дизайн, 2020. С. 62–65.
9. Яновицька Г. Б. Права споживача в разі укладення договору на відстані. *Наукові праці Національного університету «Одеська юридична академія».* 2014. № 141. С. 284–292.
10. Цибань А. А. Окремі аспекти правової природи nft-токенів як віртуальних активів (благ). *Юридичний науковий електронний журнал.* 2023. № 1. С. 150–152.
11. Мічурін Є. О. Цифрові права (digital rights) у цивілістиці. *Проблеми цивільного права та процесу* : тези доп. учасників наук.-практ. конф., присвяч. 98-й річниці від дня народження О. А. Пушкіна (м. Вінниця, 19 трав. 2023 р.). Вінниця : ХНУВС, 2023. С. 76–80.

Надійшла до редакції 28.10.2023
Рекомендовано до друку 01.11.2023

Ievgen MICHURIN

(V. N. Karazin Kharkiv National University)

Public Contract On The Internet And New Legislation On Digital Content

The article examines the peculiarities of a public contract on the Internet. This is a type of legal relationship in the digital environment. It has been proven that some of the contracts on the Internet are public. If contracts on the Internet contain signs of a public contract, the rules on a public contract apply to them. Currently, there is no comprehensive list of public contracts in the Civil Code of Ukraine. This allows the application of legal norms to public contracts on the Internet. This is facilitated by the dispositive nature of Civil Law norms. It was concluded that the Internet is only a form of legal relations that exists in Civil Law. These legal relations are property or personal non-property. They take place in a digital environment. The Internet is a kind of digital form of legal relations, among which there are civil ones. Peculiarities of smart contracts have been studied. Some of them are characterized by public contracts. For example, a contract on registration on an Internet platform is public. Here, one party is the consumer, who receives the rights granted by the Internet platform. The second party is an entrepreneur who owns the rights to the Internet platform. Some smart contracts are not public contracts. For example, those that are arranged inside the Internet platform. In particular, this is a contract for the sale of NFTs. It is proposed to supplement the Civil Code of Ukraine. It is necessary to add provisions on smart contracts to it. These norms should be contained in the general provisions of the contract. Internet platforms for the sale of goods can mediate in the settlement of the dispute. They contribute to establishing contact and dialogue between the parties. This contributes to the protection

of consumer rights in public contracts on the Internet. Analysed features of a public contract on the Internet. One of the parties here must be an entrepreneur. The other party is the consumer who buys goods or orders services on the Internet platform. The essential terms of a public contract on the Internet are the subject matter and the price of the contract. The purpose of business activity is to make a profit. Therefore, these contracts are paid.

Keywords: *digital content, electronic contract form, public contract, contracts on the Internet, digital thing, smart contract.*